

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 429/2021
21.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.255/21 од 08.04.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Зајечару ЗКж1 182/20 од 28.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.255/21 од 08.04.2021. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Вишег суда у Зајечару ЗКж1 182/20 од 28.01.2021. године и предмет враћа Вишем суду у Зајечару на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару ЗК.156/2020 од 30.10.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 21.05.2014. године до 05.06.2014. године и истовремено је осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зајечару ЗКж1 182/20 од 28.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милинка Јовановића и потврђена је пресуда Основног суда у Зајечару ЗК.156/2020 од 30.10.2020. године.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.255/21 од 08.04.2021. године само против правноснажне пресуде Вишег суда у Зајечару ЗКЖ1 182/20 од 28.01.2021. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 511. став 1. и члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Вишег суда у Зајечару ЗКЖ1 182/20 од 28.01.2021. године и предмет врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА - адвокату Милинку Јовановићу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну другостепену пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је у поступку који је претходио доношењу побијане другостепене пресуде Виши суд у Зајечару на штету окривљеног АА учинио повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 511. став 1. и члана 447. став 2. ЗКП, обзиром да није обавестио браниоца окривљеног - адвоката Милинка Јовановића о седници већа одржаној дана 28.01.2021. године на којој је одлучивано о жалби браниоца окривљеног против првостепене пресуде којом је окривљеном изречена казна затвора, иако је бранилац окривљеног то захтевао у благовремено изјављеној жалби на првостепену пресуду.

Одредбом члана 511. став 1. ЗКП је прописано да кад другостепени суд одлучује о жалби против пресуде којом је изречена казна затвора, о седници већа обавестиће се странке и бранилац у смислу члана 447. став 2. овог законика, а у осталим случајевима, само ако председник већа или веће нађе да би присуство странака било корисно за разјашњење ствари.

Одредбом члана 447. став 2. ЗКП је прописано да ће се о седници већа обавестити онај окривљени или његов бранилац, оштећени као тужилац, приватни тужилац или њихов пуномоћник који је у року предвиђеном за жалбу или одговору на жалбу, захтевао да буде обавештен о седници или је предложио одржавање претреса пред другостепеним судом.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је у конкретном случају окривљеном АА првостепеном пресудом Основног суда у Зајечару ЗК.156/2020 од 30.10.2020. године због извршења кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ изречена казна затвора, те имајући при томе у виду да је бранилац окривљеног - адвокат Милинко Јовановић у благовремено изјављеној жалби против првостепене пресуде захтевао да буде обавештен о седници већа другостепеног суда, а да Виши суд у Зајечару као другостепени, иако се ради о процесној ситуацији када је сходно одредби члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП обавезно обавештавање браниоца окривљеног о седници већа, није обавестио браниоца

окривљеног о седници већа коју је одржао дана 28.01.2021. године, а на којој је, одлучујући о поднетој жалби браниоца окривљеног, донео побијану другостепену пресуду којом је одбио као неосновану наведену жалбу и потврдио првостепену пресуду, то из наведеног произилази да је Виши суд у Зајечару као другостепени у поступку који је претходио доношењу другостепене пресуде повредио одредбу члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.255/21 од 08.04.2021. године, те укинуо правноснажну пресуду Вишег суда у Зајечару ЗКЖ1 182/20 од 28.01.2021. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, у којој ће о свим чињеницама које су предмет доказивања дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић